

СЧЕТОВОДНА ПОЛИТИКА

I. ДАННИ ЗА ДРУЖЕСТВОТО

1. Наименование, седалище и адрес на управление

Наименование – „ИША С ” ЕООД

Седалище – София

Адрес на управление – София, ж.к. ”Сухата река” бл.221, вх.Б, ет.6, ап.37

2. Предмет на дейност

Дружеството е с предмет на дейност:

Инженерни услуги и технически консултации.

II. ОБХВАТ НА СЧЕТОВОДНАТА ПОЛИТИКА

1. Общи положения

Счетоводната политика включва основните принципи за изготвяне на счетоводните отчети и регламентира възприетите от дружеството принципи, изходни положения, концепции, правила, бази и процедури за отчитане на дейността и за представяне на финансовите отчети в съответствие със:

- Счетоводното законодателство;
- Специализираните нормативни актове, уреждащи дейността на дружеството;

Счетоводната политика е изградена в съответствие с изискванията на Закона за счетоводството и НСФОМСП.

Счетоводството на Дружеството се осъществява в съответствие със Закона за счетоводството при спазване на следните принципи:

- Предпазливост – оценяване и отчитане на предполагаемите рискове и очакваните евентуални загуби при счетоводното третиране на стопанските операции с цел получаване на действителен финансов резултат.
- Съпоставимост между приходите и разходите – разходите, извършени във връзка с определена сделка или дейност, да се отразяват във финансовия резултат за периода, през който предприятието черпи изгода от тях, а приходите да се отразяват за периода, през който са отчетени разходите за тяхното получаване.
- Предимство на съдържанието пред формата – сделките и събитията се отразяват счетоводно съобразно тяхното икономическо съдържание, същност и финансова реалност, а не формално според правната им форма.
- Запазване при възможност на счетоводната политика от предходния отчетен период – постигане съпоставимост на счетоводните данни и показатели през различните отчетни периоди.

Дружеството осъществява счетоводството си на основата на документалната обосновааност на стопанските операции и факти, като спазва изискванията за съставянето на счетоводните документи съгласно действащото законодателство.

2. Финансови отчети

„ИША С ” ЕООД изготвя и представя:

годишни финансови отчети в съответствие с изискванията на Закона за счетоводството.

Финансовите отчети се представят в хиляди български левове и се изготвят на принципа на начисляването при спазване на принципа на действащото предприятие и на принципа на историческата цена.

ГФО на Дружеството се съставя към 31 декември на всяка календарна година. Изготвя се до 31 март на следващата година съгл чл.37, ал.1 от ЗС.

ГФО съдържа:

- 16.1 – счетоводен баланс
- 16.2 – отчет за приходите и разходите
- 16.3 – отчет за паричните потоци
- 16.4 – отчет за собствения капитал
- 16.5 – Приложение

Счетоводният баланс се съставя в двустранна форма въз основа на информацията за салдата по счетоводните сметки към края на отчетния период. Всички активи, пасиви и собствен капитал се посочват по тяхната балансова стойност.

Отрицателните величини се посочват в скоби, а те са: непокрита загуба и загубата от текущия период.

ОПР се съставя в двустранна форма на база на информацията от счетоводните сметки, отчитащи приходи, разходи, материални запаси и данъци.

Отчетът за паричния поток се изготвя по прекия метод, чрез представяне на паричните постъпления и плащания директно от счетоводните регистри.

Отчетът за собствения капитал се съставя на база на информацията от счетоводни сметки за отчитане на собствения капитал.

3. Приходи и разходи. Признаване на приходи и разходи

3.1. Разходи

Разходите се групират, както следва:

3.1.1. Разходи за дейността:

- Разходи за материали;
- Разходи за външни услуги;
- Разходи за амортизация;
- Разходи за заплати и други възнаграждения;
- Разходи за социални и пенсионни осигуровки;
- Балансова стойност на продадените активи;
- Изменение на запасите от продукция и незавършено производство;
- Други разходи, в т. ч. разходи за провизии.

3.1.2. Финансови разходи:

- Разходи за лихви;
- Отрицателни разлики от операции с финансови активи и инструменти, в т.ч. от последваща оценка;
- Отрицателна разлика от промяна на валутни курсове;
- Други финансови разходи.

3.1.3. Разходи за данъци

Към горните групи разходи е създадена аналитична отчетност, съобразена с необходимостта от информация за управленски и данъчни цели.

На отчетените разходи по икономически елементи се дава следното направление – разходи за основна дейност.

3.2. Приходи

Приходите се групират, както следва:

3.2.1. Приходи от дейността:

Приходи от продажба на:
продукция,
стоки;
услуги;
Други приходи.

3.2.2. Финансови приходи:

Приходи от лихви;
Положителни разлики от операции с финансови активи и инструменти, в т.ч. от последваща оценка;
Положителна разлика от промяна на валутни курсове;
Други финансови приходи.

3.3. Признаване на приходи и разходи

Признаване на приходи и разходи при формиране на финансовия резултат на Дружеството се извършва при спазване на следните условия:

3.3.1. Приходите се оценяват по справедлива стойност на полученото или подлежащото на получаване плащане или възнаграждение, отчитайки сумите на търговските отстъпки, направени от Дружеството.

3.3.2. При продажба на стоки приходът се признава, когато са изпълнени следните условия:

съществените рискове и ползи от собствеността върху стоките са прехвърлени върху купувача;
не е запазено продължаващо участие в управлението на стоките или ефективен контрол върху тях;
сумата на прихода може да бъде надеждно оценена;
вероятно е икономическите изгоди от сделката да бъдат получени;
направените разходи или тези, които предстои да бъдат направени, могат надеждно да бъдат оценени.

3.3.3. Приходът, свързан със сделка по предоставяне на услуги, се признава, когато резултатът от сделката може надеждно да се оцени.

3.3.4. Оперативните разходи, както и приходите и разходите за лихви, се признават в ОПР в момента на тяхното възникване при спазване принципа на текущото начисляване. Приходите и разходите, свързани с една и съща сделка, се признават едновременно.

3.3.5. Предплатените разходи се отлагат за признаването им като текущи за периода, през който се признават и свързаните с тях приходи.

4. Сделки в чуждестранна валута

Сделките в чуждестранна валута се отчитат при първоначалното им признаване в функционалната валута на Дружеството (български левове) по официалния обменен курс за деня на сделката (референтния курс на БНБ) за съответната валута.

Паричните активи и пасиви, деноминирани в чуждестранна валута и отчетени по историческа стойност, се преоценяват по референтния курс на БНБ спрямо лева за съответната чуждестранна валута ежемесечно.

Курсовите разлики, които възникват при уреждането или преоценяването на паричните позиции в чуждестранна валута, се отразяват в ОПР.

5. Нематериални активи

Нематериалните активи се оценяват първоначално по цена на придобиване. Тя е равна на покупната цена, увеличена с всички невъзстановими данъци и направените преки разходи във връзка с подготовка на актива за експлоатация.

Последващите разходи, които възникват във връзка с нематериалните активи след първоначалното признаване, се признават в ОПР в периода на тяхното възникване, освен ако има вероятност те да доведат до увеличаване на бъдещата икономическа изгода и когато тези разходи могат надежно да бъдат оценени и отнесени към актива. В тези случаи разходите се капитализират.

Амортизацията се изчислява, като се използва линейният метод върху оценения полезен живот на отделните активи.

Последващото оценяване на нематериалните активи се извършва по модела на преоценената стойност, която към датата на преоценката представлява тяхната справедлива стойност.

Избраният праг на същественост за нематериалните активи на Дружеството е в размер на 700 (седемстотин) лв.

6. Имоти, машини и съоръжения

Имотите, машините и съоръженията се оценяват първоначално по цена на придобиване, включваща покупната цена, както и всички преки разходи за привеждането на актива до местоположението и в състоянието, необходими за неговата експлоатация. Всеки отделен имот, машина, съоръжение или оборудване се признава за актив само ако е вероятно предприятието да получи в бъдеще икономически изгоди, свързани с актива, и цената на придобиване на актива може да бъде надежно оценена.

Последващото оценяване на имотите, машините и съоръженията се извършва по модела на преоценката, т.е. по преоценена стойност, която е равна на справедливата стойност към датата на преоценка, намалена с натрупаните в последствие амортизации и загуби от обезценка. Направените преоценки се отчитат за сметка на собствения капитал (преоценъчен резерв). Ако преоценен актив се продаде, бракува или извади от употреба, останалият преоценъчен резерв се отразява за сметка на неразпределената печалба.

Последващи разходи, свързани с определен дълготраен материален актив, се прибавят към балансовата сума на актива, когато е вероятно предприятието да има бъдещи икономически ползи, свързани с тях, и ако тези разходи могат да бъдат надежно оценени.

Всички други последващи разходи се признават в ОПР за периода, в който са направени.

Амортизация се начислява от началото на следващия месец, когато активът е наличен за употреба, като се прилага линейният метод върху оценения полезен живот на отделните групи активи.

Земите и разходите за придобиване на имоти, машини и съоръжения не се амортизират.

Избраният праг на същественост за материалните дълготрайни активи на Дружеството е в размер на 700 (седемстотин) лв.

Разходите за изграждане на недвижими имоти, които дружеството прави, се класифицират като "Разходи за придобиване на ДМА.

7. Обезценка на активите на Дружеството

Индивидуалните активи или единиците, генериращи парични потоци, се преглеждат за наличие на индикации за обезценка на стойността им веднъж годишно към датата на изготвяне на Годишния финансов отчет, както и тогава, когато събития или промяна в обстоятелства показват, че балансовата стойност на активите може да не бъде възстановена.

В случаите, при които възстановимата стойност на даден актив е по-ниска от неговата балансова стойност, балансовата сума на актива следва да бъде намалена до размера на възстановимата му стойност. Това намаление представлява загуба от

обезценка.

Възстановимата стойност представлява по-високата от справедливата стойност, намалена с разходите за продажба на актива, и стойността в употреба, базирана на сегашната стойност на прогнозираните бъдещи парични потоци, очаквани да се получат от актива в рамките на полезния му живот.

С изключение на репутацията за всички останали активи на Дружеството към всяка дата на отчета ръководството преценява дали съществуват индикации, че загубата от обезценка, призната в предходни години, може вече да не съществува или да е намалена.

8. Материални запаси

Материалните запаси (МЗ) са онази част от материалното имущество на Дружеството, която е придобита с цел улесняване на дейността му. Според функционалното си предназначение, материалните запаси служат за пряко използване в дейността на Дружеството.

В зависимост от своя характер и предназначение материалните запаси в Дружеството могат да се делят на следните категории:

- Материали
- Продукция
- Стоки
- Горива
- Незавършено производство.

Материалните запаси се оценяват и заприходяват по цена на придобиване (историческата стойност).

Цената на придобиване представлява сумата от всички разходи по закупуването и преработката, както и от други разходи, направени във връзка с доставянето на материалните запаси до сегашното им местоположение и състояние. Произведената в дружеството продукция се записват по тяхната себестойност. МЗ се отписват по метода на средно претеглена стойност.

9. Финансови пасиви

Финансовите пасиви включват банкови заеми и овърдрафти, както и търговските и други задължения.

Финансовите пасиви се признават тогава, когато съществува договорно задължение за плащане на парични суми или друг финансов актив на друго предприятие или договорно задължение за размяна на финансови инструменти с друго предприятие при потенциално неблагоприятни условия.

Всички разходи, свързани с лихви, се признават като финансови разходи в ОПР.

Банковите заеми се взимат с цел дългосрочно подпомагане на дейността на Дружеството. Първоначално те се отразяват по стойност на възникване, намалена с разходите по получаването на заема.

Частта от дългосрочните банкови заеми, която подлежи на погасяване през следващия отчетен период, се класифицира като текущ пасив в баланса.

Търговските задължения се признават първоначално по номинална стойност и впоследствие се оценяват по амортизирана стойност, намалена с плащанията по уреждане на задълженията.

10. Други провизии, условни активи и условни пасиви

Провизиите са пасиви с несигурно проявление във времето или като стойност. Те се признават тогава, когато са изпълнени следните условия:

- дружеството има сегашно задължения в резултат от минали събития;
- има вероятност за погасяване на задължението да бъде необходим изходящ поток от ресурси;

може да бъде направена надеждна оценка на сумата на задължението.

Сумата, призната като провизия, представлява най-добрата приблизителна оценка на разходите, необходими за покриване на настоящото задължение към датата на баланса. При определянето на тази най-добра приблизителна оценка Дружеството взема под внимание рисковете и степента на несигурност, съпътстваща много от събитията и обстоятелства, както и ефекта от промяната на стойността на паричните средства във времето, когато той е значителен.

Провизиите се преглеждат към всяка балансова дата и стойността им се коригира, така че да отрази най-добрата приблизителна оценка към датата на баланса. Ако вече не е вероятно, че ще е необходим изходящ поток от ресурси за уреждане на задължението, то провизията следва да се отпише.

Дружеството не признава условни активи, тъй като признаването им може да има за резултат признаването на доход, който може никога да не бъде реализиран.

11. Данъчно облагане

Данъчните задължения на Дружеството като данъчен субект се уреждат при спазване разпоредбите на Закона за данъците върху доходите на физическите лица, Закона за корпоративното подоходно облагане - за корпоративния данък и данъците удържани при източника, Закона за местните данъци и такси и Закона за данъка върху добавената стойност.

12. Лизинги

Дружеството класифицира даден лизингов договор като финансов лизинг, ако с него всички рискове и изгоди от собствеността върху актива по същество се прехвърлят. Даден лизингов договор се класифицира като оперативен лизинг, ако с него всички рискове и изгоди от собствеността върху актива по същество не се прехвърлят.

Активите, придобити при условията на финансов лизинг, се амортизират за срока на полезния живот на актива.

Лизинговите плащания по договори за оперативен лизинг се признават като разход в ОПР на база на линейния метод за срока на договора, активите по оперативен лизинг не се признават в баланса на Дружеството.

13. Събития след датата на баланса

Дружеството определя състава на коригиращите събития. Следните събития са коригиращи:

13.1. Решение след края на отчетния период на съдебно дело, което потвърждава, че Дружеството вече е имало съществуващо задължение към края на отчетния период.

13.2. Получаване на информация след края на отчетния период показваща, че даден актив е бил обезценен към края на отчетния период (при несъстоятелност на клиент, възникнала след края на отчетния период, придобита на МЗ след края на отчетния период по цени по ниски от балансовата стойност).

13.3. Разкриване на измама при грешки, които показват, че финансовите отчети са неверни.

Некоригиращи събития – Дружеството не коригира сумите, признати във финансовите отчети, а оповестява съществени събития настъпили след края на отчетния период. Следните събития са некоригиращи:

13.4. намаляване на пазарната стойност.

13.5. значима бизнес комбинация след края на отчетния период.

13.6. оповестяване план за преустановяване на дейността или важно реструктуриране.

13.7. сключване на значими договори за кредити след края на отчетния период и др.

14. Извършване на инвентаризации

Инвентаризация на активите и пасивите се извършва в края на всеки отчетен период, с цел достоверното им представяне в ГФО. Инвентаризацията се извършва чрез фактическо преброяване или претегляне на СМЦ и дълготрайни активи. Съставят се

инвентаризационни описи.

Компенсацията на липсите и излишъците се извършва само при наличие на причинноследствена връзка между активите.

Компенсацията се извършва само по количество. За липсите по вина, се съставя акт за начет по продажни цени.

Установените липси без вина и излишъци се отчитат като текущ разход или приход през периода на тяхното установяване.

Управител:.....

